

DECIZIE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Iurie Bejenaru

examinând cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „SDM-SIROCCO” și Societatea cu Răspundere Limitată „ANCHIRBRICKS”

în pricina civilă la cererile introductive depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Ialoveni-Gaz” și Inspectoratul Fiscal de Stat Anenii Noi cu privire la intentarea procedurii de insolvență cu aplicarea procedurii falimentului față de Societatea pe Acțiuni „Anchir” ca rezultat al neexecutării planului procedurii de restructurare

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, prin care au fost respinse cererile cu privire la recunoașterea în calitate de creditori ai masei debitoare și acoperirea din contul masei debitoare în mod prioritar a creanțelor Societății cu Răspundere Limitată „SDM-SIROCCO” și Societății cu Răspundere Limitată „ANCHIRBRICKS”

c o n s t a t ă :

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 01 martie 2012, a fost intentat procesul de insolvență față de SA „Anchir”.

Prin hotărârea Curții de Apel Bender din 26 noiembrie 2013, a fost confirmat planul procedurii de restructurare față de debitorul SA „Anchir” și a fost încetată procedura de restructurare în privința debitorului SA „Anchir” cu aplicarea planului față de SA „Anchir”.

La 24 martie 2015, SRL „Ialoveni-Gaz” a depus cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvență, cu aplicarea procedurii falimentului față de SA „Anchir”.

La 07 mai 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat Anenii Noi a depus cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvență, cu aplicarea procedurii falimentului față de SA „Anchir”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, au fost admise cererile introductive depuse de SRL „Ialoveni-Gaz” și Inspectoratul Fiscal de Stat Anenii Noi privind intentarea procesului de insolvență cu aplicarea procedurii

falimentului față de SA „Anchir”, ca rezultat al neexecutării planului procedurii de restructurare.

A fost dispusă trecerea la faliment în vederea lichidării patrimoniului SA „Anchir”, fiind desemnat în calitate de lichidator al SA „Anchir”, Anton Jerebțov.

A fost dispusă valorificarea și lichidarea neîntârziată de către lichidatorul Anton Jerebțov a masei debitoare, în condiții cât mai avantajoase și în timpul cel mai potrivit, numai cu acordul expres al adunării creditorilor, în condițiile Legii insolvenței.

A fost obligat lichidatorul Anton Jerebțov să prezinte instanței de insolvență rapoarte trimestriale referitoare la modul în care și-a îndeplinit atribuțiile, precum și justificarea cheltuielilor de administrare.

La 29 mai 2016, SRL „ANCHIRBRICKS” a depus cerere cu privire la recunoașterea în calitate de creditor al masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului și acoperirea din contul masei debitoare a creanței.

În motivarea cererii a indicat că la 20 iulie 2015, Curtea Supremă de Justiție a emis încheierea prin care a suspendat executarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, prin care au fost admise cererile introductive depuse de SRL „Ialoveni-Gaz” și Inspectoratul Fiscal de Stat Anenii Noi privind intentarea procesului de insolvență cu aplicarea procedurii falimentului față de SA „Anchir”, ca rezultat al neexecutării planului procedurii de restructurare, până la judecarea recursului în fond de către Curtea Supremă de Justiție.

La 30 octombrie 2014, între SA „Anchir” în procedura planului în calitate de vânzător și SRL „ANCHIRBRICKS” în calitate de distribuitor a fost încheiat contractul de distribuție nr. 02/14 prin care vânzătorul a acordat distribuitorului dreptul de desfacere exclusivă a produselor vânzătorului pe teritoriul Republicii Moldova, cu aprovizionarea în mod continuu cu producția și cu livrarea exclusivă la depozitul distribuitorului, iar distribuitorul a acceptat acest drept cu obligarea achitării prețului livrării produselor vânzătorului. Termenul valabilității contractului a fost stabilit până la 31 decembrie 2015.

Totodată, indică că în contractul sus menționat a fost prevăzută în pct. VII cantitatea minimă de producție cumpărată de distribuitor, și anume că lunar, începând cu 30 octombrie 2014 și până la expirarea termenului contractului – 31 decembrie 2015, distribuitorul va cumpăra de la vânzător producție în sumă de 2100,0 - 2600,0 mii lei.

Suplimentar prin pct. X al contractului de distribuție au fost stipulate obligațiunile vânzătorului, unde vânzătorul s-a obligat să execute integral și în termen toate comenzile.

Ulterior, la 29 decembrie 2014, între părți a fost încheiat acordul adițional nr. 1 cu privire la modificarea și completarea contractului de distribuție nr. 02/14 din 30 octombrie 2014.

Prin acordul adițional, SA „Anchir” și SRL „ANCHIRBRICKS” au convenit să completeze contractul cu punctul cu privire la responsabilitatea părților care prevede că în cazul neexecutării contractului, partea ce se face vinovată este ținută să despăgubească pe cealaltă parte pentru prejudiciul cauzat, fiind obligată să achite o penalitate în mărime de 1% din suma prevăzută la pct. VII al contractului pentru fiecare zi de întârziere și recuperarea tuturor pierderilor, inclusiv și venitul ratat, ce au fost suportate în urma neexecutării contractului.

Precizează că SA „Anchir” nu a executat obligațiile contractuale stabilite prin contractul nr. 02/14 și nu a livrat comenzile la produsele procurate și achitate integral de SRL „ANCHIRBRICKS”, prin ce a încălcat grav condițiile contractului și a prejudiciat creditorul SRL „ANCHIRBRICKS”.

Sustine că creditorul SRL „ANCHIRBRICKS” a îndeplinit corespunzător obligațiile asumate prin încheierea contractului de distribuție, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor reciproce între companii la situația din 30 iunie 2015, semnat și aprobat de ambele părți, ce demonstrează că SRL „ANCHIRBRICKS” a îndeplinit cu bună-credință prevederile contractuale, a achitat prețul produselor procurate de la SA „Anchir”, iar datoria SA „Anchir” în urma nerespectării contractului nr. 02/14 la 30 iunie 2015 constituie suma de 2976232,98 lei.

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce între companii la situația din 26 martie 2016, reiese că datoria debitorului SA „Anchir” constituie suma de 1 155 899,2 lei, ca urmare a neonorării obligațiilor contractuale prin nelivrarea produselor comandate și achitate de SRL „ANCHIRBRICKS”.

Prin urmare, consideră că odată cu încheierea contractului respectiv, între părți s-a stabilit un raport juridic, acestea manifestându-și acordul de voință spre nașterea anumitor drepturi și obligații: obligația SA „Anchir” de a acorda SRL „ANCHIRBRICKS” dreptul de desfacere exclusivă a produselor pe teritoriul Republicii Moldova, de a aproviziona în mod continuu cu producție SRL „ANCHIRBRICKS” și de a livra produsele la depozitul SRL „ANCHIRBRICKS”, iar ultima acceptând acest drept, avea obligația de a achita prețul livrării produselor SA „Anchir”.

Suplimentar, menționează că SRL „ANCHIRBRICKS” are dreptul de a pretinde, conform acordului adițional nr. 1 din 29 decembrie 2014 la încasarea și recunoașterea la rândul său cu suma principală și penalității în mărime de un 1% pentru fiecare zi de întârziere, care constituie suma de 1 684 438,72 lei, dobânda de întârziere în sumă de 135 895 lei, suma totală constituind 2 976 232,98 lei.

Menționează că conform Legii insolvenței, pentru recunoașterea ca creditor al masei debitoare, legea nu prevede un termen stabilit pentru înaintarea cererii, or, conform art. 43 din Legea insolvenței, din masa debitoare se acoperă în primul rând cheltuielile procesului de insolvență și obligațiile masei debitoare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor 8, 9, 512-514, 517, 572, 602, 624, 619, 666, 668 Cod civil, art. 5, 166-168 CPC, art. 2, 43, 52, 141 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012.

Solicită recunoașterea în calitate de creditor al masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului cu creanța în mărime de 1 155 899,28 cu titlu de datorie, penalitate în mărime de 1 684 438,70, dobânda de întârziere în sumă de 135 895 lei, în total suma de 2 976 232,98 lei și încasarea din contul SA „Anchir” în procedura falimentului în beneficiul SRL „ANCHIRBRICKS” creanța în mărime de 2 976 232,98 lei.

Suplimentar la cerere a indicat că la 16 martie 2016, SRL „ANCHIRBRICKS” a expediat în adresa lichidatorului SA „Anchir”, Anton Jerebțov o scrisoare prin care i-a adus la cunoștință despre datoria acumulată în mărime de 1 155 899,28 lei, cu solicitarea de a achita datoria în termeni restrânși.

Totodată, prin scrisoare menționată a fost pus la curent lichidatorul despre consecințele în cazul neachitării datoriei, și anume: calcularea penalității și dobânzii de întârziere pentru perioada de întârziere a executării obligațiilor contractuale și adresarea în instanța de insolvență cu cerere de încasare a datoriilor în mod forțat.

Notificarea a fost recepționată de către lichidatorul SA „Anchir”, Anton Jerebțov, la 17 martie 2016, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție.

Precizează că, făcând cunoștință cu Monitorul Oficial nr. 69-77 (5502-5510) din 25 martie 2016, conducerea creditorului SRL „ANCHIRBRICKS” a aflat despre faptul că lichidatorul SA „Anchir” a convocat pentru data de 01 aprilie 2016 adunarea repetată a creditorilor SA „Anchir” cu ordinea de zi: alegerea modalității de comercializare a masei debitoare - licitație publică, concurs sau negocieri directe și stabilirea prețului de start a masei debitoare, ce înseamnă că lichidatorul a inițiat procedura de valorificare a masei debitoare a SA „Anchir”.

Prin faptul că lichidatorul a purces la comercializarea masei debitoare a SA „Anchir”, consideră că aceasta atrage după sine riscul prejudicierii drepturilor și intereselor legitime ale SRL „ANCHIRBRICKS”, deoarece există o datorie acumulată în perioada de insolvență a debitorului față de creditorul SRL „ANCHIRBRICKS” și datoria dată este incontestabilă, fiind confirmată prin facturi fiscale și actele de verificare a decontărilor reciproce între companii, însă nefiind confirmată până la comercializarea masei debitoare de către instanța de insolvență nu are nicio valoare juridică și nu acordă SRL „ANCHIRBRICKS” niciun drept legal de a pretinde la satisfacerea în mod prioritar a creanței formate.

Ulterior, SRL „ANCHIRBRICKS” a depus cerere de modificare a pretențiilor din cererea de înaintare a creanțelor și de recunoaștere în calitate de creditor a masei debitoare prin care a solicitat recunoașterea SRL „ANCHIRBRICKS” în calitate de creditor a masei SA „Anchir” în procedura falimentului cu creanța în mărime de 2 976 232,98 lei, constituită din datoria în sumă de 1 155 899,29 lei, penalitate în mărime de 1 684 438,70 lei și dobânda de întârziere în mărime de 135 895,00 lei și acoperirea din contul masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului în mod prioritar a creanței creditorului masei SRL „ANCHIRBRICKS” în baza contractului de distribuție nr. 02/14 din 30 octombrie 2014 și acordului adițional nr. 1 din 29 decembrie 2014.

La 30 martie 2016, SRL „SDM-SIROCCO” a depus cerere cu privire la recunoașterea în calitate de creditor al masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului și acoperirea din contul masei debitoare a creanței.

În motivarea cererii a indicat că la 14 octombrie 2014, între SA „Anchir” în procedura planului în calitate de vânzător și SRL „SDM-SIROCCO” în calitate de distribuitor a fost încheiat contractul de distribuție nr. 01/14, prin care vânzătorul a acordat distribuitorului dreptul de desfacere exclusivă a produselor vânzătorului pe teritoriul Republicii Moldova, cu aprovizionarea în mod continuu cu producția și cu livrarea exclusivă la depozitul distribuitorului, iar distribuitorul a acceptat acest drept cu obligarea achitării prețului livrării produselor vânzătorului. Termenul valabilității contractului a fost stabilit până la 31 decembrie 2015.

Totodată, în contractul de distribuție a fost prevăzută în pct. VII cantitatea minimă de producție cumpărată de distribuitor și anume lunar începând cu 14 octombrie 2014 și până la expirarea termenului contractului – 31 decembrie

2015, distribuitorul va cumpăra de la vânzător producție în sumă de 2100,0 – 2600,0 lei.

Suplimentar prin pct. X al contractului de distribuție au fost stipulate obligațiunile vânzătorului, unde vânzătorul s-a obligat să execute integral și în termen toate comenzile.

Ulterior, la 22 noiembrie 2014, între părți a fost încheiat acordul adițional nr. 1 cu privire la modificarea și completarea contractului de distribuție nr. 01/14 din 14.10.2014.

Prin acordul adițional, SA „Anchir” și SRL „SDM-SIROCCO” au convenit să completeze contractul cu punctul cu privire la responsabilitatea părților care prevede că în cazul neexecutării contractului partea ce se face vinovată, este ținută să despăgubească pe cealaltă parte pentru prejudiciul cauzat, fiind obligată să achite o penalitate în mărime de 1% din suma prevăzută la pct. VII al contractului pentru fiecare zi de întârziere și recuperarea tuturor pierderilor, inclusiv și venitul ratat, ce au fost suportate în urma neexecutării contractului.

Precizează că SA „Anchir” nu a executat obligațiile contractuale stabilite prin contractul nr. 01/14 și nu a livrat comenzile de produse procurate și achitate integral de SRL „SDM-SIROCCO” prin ce a încălcat grav condițiile contractului și a prejudiciat creditorul SRL „SDM-SIROCCO”.

Susține că creditorul SRL „SDM-SIROCCO” a îndeplinit corespunzător obligațiile asumate prin contractul de distribuție, fapt confirmat prin actul de verificare decontărilor reciproce între companiile la situația din 30 iunie 2015, semnat și aprobat de ambele părți, ce demonstrează că SRL „SDM-SIROCCO” a îndeplinit cu bună-credință prevederile contractuale, a achitat prețul produselor procurate de la SA „Anchir”, însă debitorul, încălcând obligațiunile contractuale asumate și nelivrând marfa procurată, la 30 iunie 2015 a acumulat o datorie în mărime de 4 195 041,27 lei.

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce între companii la 31 decembrie 2015, datoria debitorului SA „Anchir” s-a majorat și constituie 4460571,47 lei pentru nelivrarea produselor comandate și achitate de SRL „SDM-SIROCCO”.

Prin urmare, consideră că odată cu încheierea contractului respectiv, între părți a fost stabilit un raport juridic, acestea manifestându-și acordul de voință spre nașterea anumitor drepturi și obligații: obligația SA „Anchir” de a acorda SRL „SDM-SIROCCO” dreptul de desfacere exclusivă a produselor pe teritoriul Republicii Moldova, de a aproviziona în mod continuu cu producția SRL „SDM-SIROCCO” și de a livra produsele la depozitul SRL „SDM-SIROCCO”, iar ultima acceptând acest drept, avea obligația de a achita prețul livrării produselor SA „Anchir”.

Consideră că are dreptul de a pretinde, conform acordului adițional nr. 1 din 22 noiembrie 2014, la încasarea și recunoașterea de rând cu suma principală și penalității în mărime de 1% pentru fiecare zi de întârziere, ceea ce constituie 669085,72 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 585129,21 lei, în total suma datoriei constituind 5 714 786,40 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor 8, 9, 512-514, 517, 572, 602, 624, 619, 666, 668 Cod civil, art. 5, 166-168 CPC, art. 2, 43, 52, 141 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Solicită recunoașterea în calitate de creditor al masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului cu creanța în mărime de 4 460 571,47 lei cu titlu de datorie, penalitate în mărime de 669 085,71 lei, dobânda de întârziere în sumă de 585 129,21 lei, în total suma de 5 714 786,40 lei și încasarea din contul SA „Anchir” în procedura falimentului în beneficiul SRL „SDM-SIROCCO” creanța în mărime de 5 714 786,40 lei.

Suplimentar, la cerere a adăugat că din momentul intentării față de SA „Anchir” a procedurii de faliment și numirii în calitate de lichidator a lui Anton Jerebțov, SRL „SDM-SIROCCO” nu a fost informată de către acesta despre faptul încetării procedurii de restructurare intentată față de debitor și despre faptul încetării sau continuării mai departe a relațiilor juridice între părți în baza contractului de distribuție încheiat.

Indică că la 16 martie 2016, SRL „SDM-SIROCCO” a expediat în adresa lichidatorului SA „Anchir”, Anton Jerebțov, o notificare prin care a solicitat informația cu privire la faptul dacă sunt încetate sau nu relațiile juridice între companii, concomitent le-a adus la cunoștință despre datoria acumulată în mărime de 4 460 571,47 lei cu solicitarea achitării în termen restrânsi.

Ulterior, SRL „SDM-SIROCCO” a depus cerere de modificare și concretizare a pretențiilor din cererea de înaintare a creanțelor și de recunoaștere în calitate de creditor a masei debitoare, prin care a solicitat recunoașterea SRL „SDM-SIROCCO” în calitate de creditor al masei SA „Anchir” în procedura falimentului cu creanța în mărime de 13 074 729,32 lei, constituită din datoria în sumă de 4 460 571,47 lei, penalitate în mărime de 8 029 028,64 lei și dobânda de întârziere în mărime de 585 129,21 lei și acoperirea din contul masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului în mod prioritar a creanței creditorului masei SRL „SDM-SIROCCO” în baza contractului de distribuție nr. 01/14 din 14 octombrie 2014 și acordului adițional nr. 2 din 22 noiembrie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, a fost încetat procesul pe marginea cererilor SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS” cu privire la recunoașterea în calitate de creditor ai masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului și acoperirea din contul masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului în mod prioritar a creanței creditorilor SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS”.

La 09 iunie 2016, SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS” au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu remiterea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 septembrie 2016, a fost admis recursul declarat de SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS”, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016 și remisă pricina la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, au fost respinse cererile SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS” cu privire la recunoașterea în calitate de creditor ai masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului și acoperirea din contul masei debitoare a SA „Anchir” în procedura falimentului a creanței creditorului SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS”.

La 07 noiembrie 2016, SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS” au declara recurs nemotivat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu remiterea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

La 22 noiembrie 2016 și 27 decembrie 2016, SRL „SDM-SIROCCO” și respectiv, SRL „ANCHIRBRICKS” au depus recurs motivat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu remiterea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Indică că instanța de insolvabilitate incomplet a stabilit baza legală în temeiul căroră au fost înaintate cererile soluționate, reiterate în mod verbal de recurenți în susținerile verbale în ședința de judecată din 26 octombrie 2016.

Menționează că de către recurenți și reprezentantul acestora a fost precizată baza juridică legală în temeiul căruia au fost înaintate cererile și anume prevederile art. 5 alin. (6) din Legea insolabilității, care prevede că în competența instanței de insolvabilitate intră și controlul judecătoresc asupra activității administratorului provizoriu, administratorului insolabilității și/sau a lichidatorului, procesele și cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate și art. 5 alin (2) care prevede că instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare.

Susțin că din cererile înaintate de SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS” și susținerile verbale expuse în cadrul ședinței de judecată din 26 octombrie 2016, reiese că recurenții au prezentat baza juridică legală care permite înaintarea a astfel de cereri, fiind invocate prevederile art. 5 alin. (2), (6), 42 și 53 din Legea insolabilității. Acest fapt, suplimentar a fost constatat și de instanța de insolvabilitate la etapa primirii cererilor pe rol.

Explică că suma creanțelor înaintată a fost probată prin facturile fiscale anexate în copii autentificate la dosar și prezentate în original în cadrul ședinței de judecată din 26 mai 2016, prin actele de verificare semnate de părți, totodată prin contabilitatea debitorului SA „Anchir” și raportul de audit din 21 aprilie 2016, efectuat de către SC „AUDIT TL” SRL, prezentat de lichidatorul procedurii falimentului SA „Anchir”.

Relevă că prin prisma art. 118 CPC în coroborare cu art. 121 CPC, sumele principale înaintate de recurenți au fost dovedite prin probe pertinente și admisibile.

Consideră că concluziile instanței de insolvabilitate rezultă din încălcarea normelor de drept material, prin aplicarea legii care nu trebuia să fie aplicată și interpretarea eronată a normelor legale.

Afirmă că instanța de insolvabilitate eronat a egalat statutul creditorului chirografar cu creditorul masei și examinarea cererilor înaintate cu un litigiu de drept ce a apărut în rezultatul examinării contestației conform art. 144 alin. (4) din Legea insolabilității.

Subliniază că în pct. 17, 18, 19 din încheierea recurată, instanța apreciază statutul recurenților ca creditori ai masei debitoare SA „Anchir”, iar potrivit art. 2 din Legea insolabilității, creditori ai masei sunt acei creditori ale căror creanțe

față de debitor au apărut după intentarea procesului de insolvență și se execută în prealabil, în mod curent, pe măsura apariției lor, ce presupune, în interpretarea corectă, că creanțele creditorilor masei apărând după intentarea procesului de insolvență se execută pe măsura apariției lor, nefiind necesară procedura de verificare a legitimității acestora, deoarece sunt certe și legale fiind bazate pe contracte încheiate/aprobate de către administrator/lichidator al insolvenței.

Consideră că aplicarea analogiei legii nu este posibilă și întemeiată în cazul dat, deoarece contravine prevederilor art. 2, 43 și 52 din Legea insolvenței, ce stabilesc noțiunea creditorului masei, trăsăturile specifice legii cu acest statut și modalitatea de stingere a creanțelor acestora și în așa mod restrânge drepturile creditorilor masei prin stabilirea unei proceduri de verificare suplimentară neprevăzute de legiuitor.

Explică că instanța de insolvență urma să facă o distincție rezonabilă între mecanismul și ordinea de stingere a creanței masei, prin care norma legală prevede expres executarea în prealabil, în mod curent, pe măsura apariției lor din masa debitoare și distribuirea masei debitoare în ordinea de executare a creanțelor istorice, ce au apărut înainte de intentarea procesului de insolvență (art. 150-161 Legea insolvenței).

La fel, susțin recurenții că este eronată și lipsită de suport probatoriu concluzia instanței precum că creanțele recurenților nu sunt certe și există litigiu de drept, deoarece până în prezent contractele de distribuție sunt valabile și nu au fost contestate de lichidatorul SA „Anchir”, Anton Jerebțov, dar simpla invocare a nerecunoașterii acestora nu servește drept temei pentru constatarea litigiului de drept în lipsa cărorva temeiuri și probe în acest sens, sumele creanțelor fiind reflectate în contabilitatea debitorului, fapt confirmat de însuși Anton Jerebțov în ședința de judecată.

Suplimentar, aduc la cunoștința instanței de recurs, că Anton Jerebțov, numit din 08 iulie 2015 în calitate de lichidator al procedurii falimentului a SA „Anchir” de Curtea de Apel Chișinău, a primit mijloacele bănești transferate prin virament de către recurenți după data de 08 iulie 2015 și până la 12 august 2015, (adică în prima lună după intrarea în funcție) în sumă ce depășește 4,3 milioane lei, ce au servit pentru achitarea cheltuielilor de pregătire a materiei prime-cărămidă necoaptă și a eliberat facturile fiscale, faptul confirmat prin aplicarea semnăturii și ștampilei lui pe facturile fiscale anexate la dosar.

Indică că datoria totală acumulată de SA „Anchir” în procedura falimentului față de SRL „ANCHIRBRICKS” a apărut după intentarea procesului de insolvență.

Relevă că potrivit unei jurisprudențe constante a Curții Europe a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999). Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite

pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului European), ceea ce la cazul prezentei spețe este lipsă.

Consideră că simpla enumerare a normelor de drept care reglementează raportul juridic în cauză și existența concluziilor contradictorii și constatărilor eronate, nu poate suplini lipsa unei hotărâri (încheieri) motivate.

Menționează că Curtea de Apel Chișinău la emiterea încheierii recurate a aplicat o analogie a legii, acolo unde această modalitate de a suplini lacunele în legislația națională nu poate fi aplicată, deoarece se aplică numai în cazul raporturilor similare, fapt ce confirmă că aprecierile și interpretarea dată de instanța de insolvență este una greșită, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, în consecință fiind emisă o încheiere bazată pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Suștină că în încheierea contestată nu au fost stabilite cu certitudine circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, nefiind luate în considerație probele prezentate, totodată fiind ignorate normele de drept material și aspectele specificate de recurenți, acestea nu se regăsesc în aprecierile instanței.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii recurate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor ce vizează obligațiile masei debitoare – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Reglementări similare se regăsesc și în dispozițiile art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, potrivit căreia procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, potrivit art. 5 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform [Codului de procedură civilă](#).

La caz, se constată că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, au fost admise cererile introductive depuse de SRL „Ialoveni-Gaz” și Inspectoratul Fiscal de Stat Anenii Noi privind intentarea procesului de

insolvabilitate cu aplicarea procedurii falimentului față de SA „Anchir”, ca rezultat al neexecutării planului procedurii de restructurare, a fost dispusă trecerea la faliment în vederea lichidării patrimoniului SA „Anchir”, fiind desemnat în calitate de lichidator al SA „Anchir”, Anton Jerebțov, a fost dispusă valorificarea și lichidarea neîntârziată de către lichidatorul Anton Jerebțov a masei debitoare, în condiții cât mai avantajoase și în timpul cel mai potrivit, numai cu acordul expres al adunării creditorilor, în condițiile Legii insolvabilității.

Se mai constată că la 29 mai 2016 SRL „ANCHIRBRICKS”, iar la 30 martie 2016 și SRL „SDM-SIROCCO” au depus în instanța de insolvabilitate cereri, prin care au solicitat instanței de insolvabilitate recunoașterea lor în calitate de creditori ai masei debitoare a SA „Anchir” și acoperirea din contul masei debitoare în mod prioritar a creanțelor sale, iar instanța de insolvabilitate a respins aceste cereri, din motivul că creanțele nu sunt certe și există un litigiu de drept.

Potrivit prevederilor art. 43 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, din masa debitoare se acoperă în primul rând cheltuielile procesului de insolvabilitate și obligațiile masei debitoare.

Iar alin. (5) al normei enunțate prevede că pentru asigurarea cheltuielilor viitoare ale procesului de insolvabilitate și pentru asigurarea obligațiilor masei debitoare se va constitui o rezervă a acestei mase, care nu va fi distribuită între creditori până la distribuirea finală. În caz de necesitate, rezerva destinată să acopere cheltuielile viitoare ale masei debitoare va fi majorată sau redusă la decizia comitetului creditorilor sau adunării creditorilor.

Potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) din legea precitată, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ:

a) cheltuielile de judecată;

b) remunerația și cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilității/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

(2) Alte obligații ale masei debitoare sunt:

a) obligațiile ce rezultă din acțiunile de administrare, de valorificare și de distribuție a masei debitoare ale administratorului insolvabilității/lichidatorului, inclusiv impozitele, taxele, alte obligații de plată care nu țin de cheltuielile procesului;

b) obligațiile din contractele bilaterale în măsura în care executarea lor trebuie făcută în interesul masei debitoare sau a căror executare urmează să fie efectuată după intentarea procesului de insolvabilitate;

c) obligațiile din îmbogățirea fără temei a masei debitoare.

(4) Dacă administratorul insolvabilității/lichidatorul continuă contractul debitorului încheiat până la intentarea procesului de insolvabilitate, pentru partea prestației executată până la intentarea procesului de insolvabilitate creditorul are dreptul la o creanță chirografară. Aceeași regulă se aplică și în cazul în care creditorul, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a executat după intentarea procesului de insolvabilitate o obligație față de debitor ce trebuia executată până la intentare.

Raportând la caz aceste prevederi legale, instanța de recurs relevă că creditorii ale căror creanțe au apărut în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate se divizează în:

a) creditori ale căror creanțe au apărut în legătură cu cheltuielile procedurii de insolvabilitate;

b) creditorii ale căror creanțe au apărut în legătură cu cheltuielile în privința masei debitoare.

La cheltuieli ale procedurii de insolvență se referă: - cheltuieli de judecată (sume plătite persoanelor care au contribuit la înfăptuirea justiției (martori, experți, specialiști), cheltuieli suportate de instanța de judecată la efectuarea actelor de procedură (înștiințarea părților, cheltuieli de căutare a părții, cheltuieli de executare a actelor de procedură etc.); - cheltuieli suportate în legătură cu remunerarea și recuperarea cheltuielilor administratorului provizoriu și a administratorului insolvenței/lichidatorului.

La cheltuieli în privința masei debitoare se referă: - cheltuieli apărute în legătură cu acțiunile de administrare, valorificare și distribuire a masei debitoare ale administratorului; 32 - cheltuieli rezultate din obligațiile contractuale realizate în legătură cu intentarea procedurii de insolvență etc.

Față de aceste constatări, instanța de recurs conchide că instanța de insolvență just a respins prin încheierea din 26 octombrie 2016, cererile SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS” cu privire la recunoașterea lor în calitate de creditorii ai masei debitoare a SA „Anchir” și acoperirea din contul masei debitoare în mod prioritar a creanțelor sale, or, suma creanțelor solicitată de recurenți nu este una certă.

În acest sens se va menționa, recurenții au solicitat recunoașterea lor în calitate de creditorii ai masei debitoare și acoperirea din contul masei debitoare în mod prioritar a creanțelor solicitate, prezentând careva calcule unilaterale, care nu conferă certitudine și care, de altfel, nu sunt recunoscute de lichidatorul SA „Anchir”, Jerebțov Anton.

Pe de altă parte, instanța de recurs reține că suma creanțelor solicitate de SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS”, ar fi constituită din datorie, penalitate și dobândă de întârziere, apărute în baza unor contracte de distribuție, legalitatea cărora, la fel, nu este confirmată de către lichidatorul Jerebțov Anton.

Drept urmare, se constată că instanța de insolvență în mod corect a constatat în speță că și în cazul obligațiilor masei debitoare, mărimea acestei obligații trebuie să fie una certă.

Or, acest fapt de incertitudine rezultă și de momentul apariției acestor obligații, deoarece, așa cum au indicat și recurenții în cererile sale depuse inițial, suma datoriilor de bază înglobează atât perioada de până la intentarea procesului de faliment, cât și o perioadă de după intentare.

Drept urmare, mărimea obligațiilor masei debitoare înaintate de SRL „SDM-SIROCCO” și SRL „ANCHIRBRICKS” nu poate fi justificată prin prisma art. 52 alin. (2) lit. b) din Legea insolvenței, care imperativ stabilește că aceasta trebuie să rezulte din contracte executate după intentarea procesului de insolvență, iar după cum s-a menționat deja, în speță suma solicitată cuprinde și perioade anterior intentării procesului de insolvență, care respectiv schimbă și categoria de creanță (chirografară).

În context, Colegiul relevă ca fiind lipsită de temei afirmația recurenților precum că suma creanțelor înaintate au fost probate prin facturile fiscale anexate în copii autentificate la dosar și prezentate în original în cadrul ședinței de judecată din 26 mai 2016, prin actele de verificare semnate de părți, totodată prin contabilitatea debitorului SA „Anchir” și rapoartele de audit, or, toate aceste

aspecte, urmează a fi verificate și elucidate în cadrul unui proces separat de confirmare a creanțelor masei debitoare.

Ca consecință, instanța de insolvabilitate just a constatat existența, la caz, a unui litigiu de drept.

Important la acest segment este de menționat și faptul că în cazul creanțelor chirografare înaintate, legislația reglementează expres modalitatea de contestare a acestora, pe când în cazul obligațiilor masei debitoare o asemenea reglementare expresă lipsește, respectiv, instanța de insolvabilitate corect a aplicat analogia legii cu privire la intentarea unui proces separat de confirmare a acestor obligații.

Distinct de aceste constatări, nici critica recurenților în sensul că instanța de insolvabilitate nu a stabilit concret baza legală în temeiul căreia au fost înaintate cererile cu privire la recunoașterea în calitate de creditor ai masei debitoare a SA „Anchir” și acoperirea din contul masei debitoare în mod prioritar a creanțelor și reiterate în susținerile verbale la ședința de judecată din 26 octombrie 2016, fiind cert că în motivarea încheierii recurate, instanța de insolvabilitate a reținut aceleași norme legale invocate de recurenți în susținerea temeiniciei cererilor înaintate.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată netemeinicia motivelor invocate de către recurenți în cererea de recurs, fapt ce impune respingerea lui și menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „SDM-SIROCCO” și Societatea cu Răspundere Limitată „ANCHIRBRICKS”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, în pricina civilă la cererile introductive depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Ialoveni-Gaz” și Inspectoratul Fiscal de Stat Anenii Noi cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate cu aplicarea procedurii falimentului față de Societatea pe Acțiuni „Anchir” ca rezultat al neexecutării planului procedurii de restructurare.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru